

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007 – 2015 роки» від 09. 01.2007 р., № 537 – V / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К.: Офіційний вісник України, 2007. – № 8. – С. 9. – (Бібліотека офіційних видань).
2. Князева Е.А. Роль поштової зв'язи в процесі формування інформаційного суспільства та інноваційної економіки / Е.А. Князева // Економічний вісник університету: ДВНЗ «Переяслав –Хмельницький ДНУ ім. Г. Сковороди». – Хмельницький, 2008. – Вип. 5. – С. 221-225.
3. Князева Н.О., Задорожнюк Н.О. Комплексна модель оцінки якості обслуговування в сфері надання послуг зв'язку // Князева Н.О., Задорожнюк Н.О. // Науковий вісник. ОДЕУ. Всеукраїнська асоціація молодих науковців. Вип. 18 (96) Одеса. 2009. – С. 59-67.
4. Махновська Н.Д. Особливості формування поштово-географічного кластеру в Україні / Н.Д. Махновська, Н.П. Спільна // Науковий вісник: фінанси, банки, інвестиції. – 2010. – Вип. 4. – № 9. – С. 89-92.
5. Перспективи розвитку поштового зв'язку України: регуляторні, економічні та технологічні принципи: [монографія] / [Танащук К.О., Нечипорук О.Л., Ящук Л.О. та ін.] – К.: ДУІКТ, 2008. – 338 с.

Соболев В.Л.*аспірант;**Науковий керівник: Жегус О.В.**к.е.н., доцент,**Харківський державний університет харчування та торгівлі*

**АКТИВІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
В ХАРЧОВІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ ЯК МЕТОД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ**

Останнім часом урядом України робиться акцент на інноваційний розвиток економіки. Перед науковим співтовариством ставиться завдання розробки інноваційної продукції та технологій, що відповідають світовим стандартам. Відповідні розробки більшою мірою ведуться за пріоритетними напрямками розвитку науки, технологій і техніки України. До таких напрямків відносяться: живі системи; індустрія наносистем і матеріали; інформаційно – телекомунікаційні системи; перспективні озброєння, військова та спеціальна техніка; раціональне природокористування; транспортні, авіаційні та космічні системи; енергетика та енергозбереження. Цей перелік пріоритетних напрямів, за якими ведуться передові розробки, охоплює далеко не всі галузі промисловості, що забезпечують економічну безпеку країни. Однією з таких галузей є харчова промисловість, від розвитку якої залежить продовольча незалежність і безпека України.

Продовольча безпека країни є однією з головних складових економічної безпеки. У загальнонаціональному аспекті продовольча безпека повинна включати:

- продовольчу незалежність країни відповідно до встановлених критеріїв;
- рівний доступ всіх груп і верств населення всіх регіонів країни до продуктів харчування;
- безпека і висока якість продовольчих товарів [1, с. 10].

В умовах світової економічної кризи, і у зв'язку з падінням курсу гривні по відношенню до долара і євро проблема продовольчого забезпечення населення в Україні загострилася, – імпорт значної частини харчових продуктів сприяє подорожчанням продовольчих товарів. Збільшення цін на продукти харчування змушують покупців купувати більш дешеві замітники або зовсім відмовитися від деяких груп товарів (зокрема, м'ясних продуктів, сиру та інше). Безсумнівним є те, що якістю продуктів, раціоном харчування визначається стан здоров'я людини, якість і тривалість життя. Нерідко на прилавках магазинів зустрічаються контрафактні продукти, небезпечні для здоров'я людей. Також іноді виявляються продукти – дженерікі [2, с. 95] – дешеві аналоги оригінального продукту. Вони несуть в собі не тільки загрозу для здоров'я, але і приносять значні збитки чесно працюючим підприємствам. Все це веде до загального зниження якості продовольства. Відмічені несприятливі тенденції можна вирішити за допомогою активізації інноваційної діяльності в харчовій промисловості.

Однак харчові підприємства, які взяли курс на інновації, стикаються з низкою проблем. Для більшості підприємств загальною проблемою, пов'язаною з розробкою і впровадженням нових технологій і продуктів є нестача грошових коштів, яка ще більше посилюється економічною кризою. Вирішенню цієї проблеми могло б сприяти надання субсидій інноваційним підприємствам, зниження ставок оподаткування, коректування митно- тарифної системи та інші заходи державного впливу. Інший важливий фактор недостатньої інноваційної активності харчових підприємств – нестача кваліфікованих кадрів робітників і фахівців, здатних до розробки нових якісних продуктів і технологій. Випускники вузів мають досить глибокі теоретичні знання, але не володіють достатньою компетенцією в питаннях передових досягнень і розробок, не готові до практичної інноваційної діяльності. По-перше, це пояснюється тим, що підприємства, які мають високу частку інновацій, сутність інноваційних рішень не бажають розкривати. По-друге, вузи, що знаходяться в умовах недостатнього фінансування, не можуть придбати сучасне дороге обладнання, необхідне для якісної підготовки студентів. Вирішення цієї проблеми вимагає не тільки грошових і матеріальних ресурсів, але й часу. Ситуація може змінитися в кращу сторону якщо створити міцний, двосторонній зв'язок вузів і підприємств. Такий союз може бути заснований на взаємному інтересі. Для вузу – це можливість підготовки фахівців на сучасному обладнанні (екскурсії на підприємство, проходження практики на реальному виробництві), допомога підприємств в оснащенні навчальних лабораторій та інше. А для підприємства – це можливість отримання кваліфікованих фахівців, підготовлених для інноваційної діяльності в даній галузі. Ще однією проблемою інноваційної діяльності можуть стати труднощі виведення на ринок і збут нової продукції. Невеликі магазини не в змозі конкурувати з їх тиском. У результаті мережі стають майже монополями господарями продовольчого ринку та основними каналами збуту харчових товарів. Використовуючи своє монопольне становище, мережі всіма силами намагаються не просто диктувати свої вимоги до обсягу, ритмічності і строків поставки, вони прагнуть повністю контролювати постачальників. Серед прикладів такої поведінки з боку мереж можна привести заморожування цін в односторонньому порядку, вимога надання мінімальної ціни в місті, численні штрафи, вимоги зробити великий фіксований внесок на депозит мережі, де він має зберігатися протягом усього часу дії договору та інше [3, с. 4]. На початковій стадії життєвого циклу продукту ці умови посилюють розрив між обсягом продажу і прибутком, роблячи його більш тривалим і глибоким. Вирішенню цієї проблеми може допомогти, наприклад, створення спеціальних магазинів якісної інноваційної харчової продукції (функціональні

продукти; заморожений хліб, що допікається безпосередньо перед продажем; продукти для літніх людей, для спортсменів і т.д.).

Ще однією з причин, що гальмують інноваційну діяльність можна виділити відсутність сировини потрібної якості. Ця проблема пов'язана з усім агропромисловим комплексом, який, у свою чергу, теж потребує подолання власних труднощів. Це, на мій погляд, можливо тільки при активному втручанні держави, і в створенні необхідних умов для здійснення інвестицій та інновацій в АПК. У питаннях забезпечення продовольчої безпеки важливу роль відіграє не тільки виробництво самих харчових продуктів. Не менш важливим є виробництво сучасного харчового обладнання, без якого неможливі ні випуск нових видів продукції, ні застосування нових технологій.

На сьогоднішній день харчове машинобудування в Україні практично не існує. Харчове обладнання поставляється з-за кордону. В основному це імпорт з Китаю, Німеччини, Франції, Австрії, Фінляндії. Відсутність вітчизняних виробництв сучасного обладнання для харчової промисловості призвело того, що харчові підприємства, що бажають придбати дороге устаткування, не змогли це зробити в повній мірі. Деяким компаніям і зовсім довелося відмовитися від закупівель після настання економічної кризи в силу збільшення курсу європейської валюти. Вирішення цієї важливої задачі залежить також від відродження втраченого в роки реформ виробництва вітчизняного харчового обладнання. Це можна зробити двома шляхами. Перший – кардинальний, але і більш складний – це виробництво, засноване на власних дослідженнях і розробках. Другий – найменш складний – це покупки ліцензій за кордоном. Другий шлях відродження виробництва на відміну від першого лише частково відповідає державній політиці – переходу на інноваційний шлях розвитку. Розглянуті вище труднощі, що гальмують інноваційну діяльність, і перераховані способи їх подолання говорять, про те, що необхідно створити в Україні таку модель активізації інноваційної діяльності, яка відповідала б державній політиці і повністю враховувала специфіку галузі.

Список використаних джерел:

1. Інформаційний меморандум про підсумки Міжнародної конференції «Проблеми забезпечення продовольчої безпеки : національний та міжнародний аспекти» // Харчова промисловість. 2012 . № 12. – С. 11-3 .

2. Портер М. Конкурентна перевага : Як досягти високого результату і забезпечити високого результату і забезпечити його стійкість / Майкл Портер; пров. з англ. – 3 -е вид. – М. : Альпіна Бізнес Букс 2008 . – 715 с. 4 .

3. Автоматизація дистрибуції продуктів харчування як спосіб підвищення ефективності взаємодії з мережевим роздробом // Харчова промисловість , 2011 . № 7 . – С. 42-43

Тищенко Ю.О.

студент,

Донецький інститут туристичного бізнеса

ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ИННОВАЦИЯ КАК СТРУКТУРА ТУРИЗМА

Для повышения своей конкурентоспособности, приспособления к нестабильной, меняющейся ситуации на рынке фирмам часто приходится искать